

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 319/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 319/02	Věc C-40/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Fashion ID GmbH & Co.KG v. Verbraucherzentrale NRW eV („Řízení o předběžné otázce — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Článek 2 písm. d) — Pojem „správce“ — Provozovatel internetových stránek, který do nich začlenil sociální modul, jež umožňuje sdělovat osobní údaje návštěvníka těchto stránek poskytovateli uvedeného modulu — Článek 7 písm. f) — Oprávněné zpracování údajů — Zohlednění zájmu provozovatele internetové sítě nebo zájmu poskytovatele sociálního modulu — Článek 2 písm. h) a článek 7 písm. a) — Souhlas subjektu údajů — Článek 10 — Informování subjektu údajů — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje aktivní legitimaci sdružení na ochranu zájmů spotřebitelů“)	2
---------------	--	---

2019/C 319/03	<p>Věc C-411/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle- Belgique) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL v. Conseil des ministres („Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Úmluva z Espoo — Aarhuská úmluva — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 odst. 3 — Pojem „záměr“ — Posouzení důsledků pro dotyčnou lokalitu — Článek 6 odst. 4 — Pojem „důvody převažujícího veřejného zájmu“ — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 2009/147/ES — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 2011/92/EU — Článek 1 odst. 2 písm. a) — Pojem „záměr“ — Článek 2 odst. 1 — Článek 4 odst. 1 — Posouzení vlivů na životní prostředí — Článek 2 odst. 4 — Vynětí z posouzení — Postupné ukončení používání jaderné energie — Vnitrostátní právní předpisy, které na jedné straně stanoví, že po dobu téměř deseti let bude znovu zahájena činnost průmyslové výroby elektřiny z odstavené jaderné elektrárny, což bude mít za následek odložení na deset let dne původně stanoveného vnitrostátním zákonodárcem pro její deaktivaci a ukončení činnosti, a na druhé straně odložení termínu původně stanoveného tímž zákonodárcem pro deaktivaci a zastavení průmyslové výroby elektřiny činné elektrárny rovněž o deset let — Absence posouzení vlivů na životní prostředí“) . . . . .</p>	3
2019/C 319/04	<p>Věc C-469/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Funke Medien NRW GmbH v. Bundesrepublik Deutschland („Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Informační společnost — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Článek 2 písm. a) — Právo na rozmnožování — Článek 3 odst. 1 — Sdělování veřejnosti — Článek 5 odst. 2 a 3 — Výjimky a omezení — Rozsah — Listina základních práv Evropské unie“) . . . . .</p>	5
2019/C 319/05	<p>Věc C-476/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas v. Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben („Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Informační společnost — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Vzorkování (sampling) — Článek 2 písm. c) — Výrobce zvukových záznamů — Právo na rozmnožování — Rozmnožování „po částech“ — Článek 5 odst. 2 a 3 — Výjimky a omezení — Rozsah — Článek 5 odst. 3 písm. d) — Citace — Směrnice 2006/115/ES — Článek 9 odst. 1 písm. b) — Právo na rozšiřování — Základní práva — Listina základních práv Evropské unie — Článek 13 — Svoboda umění“) . . . . .</p>	6
2019/C 319/06	<p>Věc C-516/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Spiegel Online GmbH v. Volker Beck („Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Informační společnost — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Článek 5 odst. 3 — Výjimky a omezení — Rozsah — Článek 5 odst. 3 písm. c) a d) — Zpravodajství týkající se aktuálních událostí — Citace — Užití hypertextových odkazů — Oprávněné zpřístupnění veřejnosti — Listina základních práv Evropské unie — Článek 11 — Svoboda projevu a informací“) . . . . .</p>	7
2019/C 319/07	<p>Věc C-556/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság- Maďarsko) — Alexej Torubarov v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal („Řízení o předběžné otázce — Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany — Společná řízení pro přiznávání statusu mezinárodní ochrany — Směrnice 2013/32/EU — Článek 46 odst. 3 — Úplné a ex nunc posouzení — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na účinnou právní ochranu — Rozsah pravomoci soudu prvního stupně — Neexistence pravomoci změnit rozhodnutí — Odmítnutí příslušného správního nebo kvazisoudního orgánu vyhovět rozhodnutí uvedeného soudu“) . . . . .</p>	8
2019/C 319/08	<p>Věc C-589/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Španělsko) — Prenatal S.A. v. Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) („Řízení o předběžné otázce — Dovoz textilních výrobků deklarovaných nesprávně jako pocházejících z Jamajky — Dodatečný výběr dovozního cla — Žádost o prominutí cla — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 239 — Zamítavé rozhodnutí Evropské Komise v konkrétním případě — Platnost“) . . . . .</p>	9

2019/C 319/09	Věc C-620/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Székesfehérvári Törvényszék — Maďarsko) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe v. Fővárosi Törvényszék („Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Přezkumná řízení — Směrnice 89/665/EHS — Směrnice 92/13/EHS — Právo na účinnou soudní ochranu — Zásady efektivity a rovnocennosti — Návrh na obnovu řízení v případě soudních rozhodnutí porušujících unijní právo — Odpovědnost členských států za porušení unijního práva vnitrostátními soudy — Posouzení nahraditelné škody“)	10
2019/C 319/10	Věc C-654/17 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 29. července 2019 — Bayerische Motoren Werke AG v. Evropská komise a Freistaat Sachsen („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Regionální investiční podpory — Podpora pro velký investiční projekt — Podpora částečně neslučitelná s vnitřním trhem — Článek 107 odst. 3 SFEU — Nezbytnost podpory — Článek 108 odst. 3 SFEU — Nařízení (ES) č. 800/2008 — Podpora přesahující individuální prahovou hodnotu oznamovací povinnosti — Oznámení — Dosah blokované výjimky — Vedlejší kasační opravný prostředek — Umožnění vedlejšímu účastníkovi vstoupit do řízení před Tribunálem Evropské unie — Přípustnost“)	11
2019/C 319/11	Věc C-659/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità SpA („Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Podpora zaměstnanosti — Osвобоzení od příspěvků na sociální zabezpečení vázících se ke smlouvám o odborném výcviku a pracovním smlouvám — Rozhodnutí 2000/128/ES — Režim podpor poskytnutých Itálií na opatření k podpoře zaměstnanosti — Podpory částečně neslučitelné s vnitřním trhem — Použitelnost rozhodnutí 2000/128/ES na podnik výlučně poskytující služby místní veřejné dopravy na základě přímého zadání ze strany obce — Článek 107 odst. 1 SFEU — Pojem „narušení hospodářské soutěže“ — Pojem „ovlivnění obchodu“ mezi členskými státy“)	12
2019/C 319/12	Věc C-680/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht- Nizozemsko) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam v. Minister van Buitenlandse Zaken („Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Vízový kodex Společenství — Nařízení (ES) č. 810/2009 — Článek 5 — Členský stát příslušný pro posouzení žádosti o udělení víza a pro vydání rozhodnutí o udělení víza — Článek 8 — Ujednání o zastoupení — Článek 32 odst. 3 — Odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza — Členský stát příslušný pro rozhodnutí o opravném prostředku v případě ujednání o zastoupení — Nositelé práva podat opravný prostředek“)	13
2019/C 319/13	Věc C-38/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bari — Itálie) — trestné řízení vedené proti Massimu Gambinovi a Shpetimu Hykovi, („Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Směrnice 2012/29/EU — Minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu — Články 16 a 18 — Výslech oběti prvostupňovým trestním soudem — Změna složení soudního kolegia nebo samosoudce — Opakování výslechu oběti na návrh jednoho z účastníků řízení — Listina základních práv Evropské unie — Články 47 a 48 — Právo na spravedlivý proces a právo na obhajobu — Zásada bezprostřednosti — Dosah — Právo oběti na ochranu během trestního řízení“)	14
2019/C 319/14	Věc C-124/18 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 29. července 2019 — Red Bull GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Řízení o prohlášení neplatnosti — Kombinace dvou barev jako takových — Neexistence systematického uspořádání, které přiřazuje barvy předem určeným a stálým způsobem“)	14
2019/C 319/15	Věc C-209/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2019 — Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem — Porušení směrnice 2006/123/ES a článků 49 a 56 SFEU — Omezení a požadavky na umístění sídla, právní formu, vlastnictví kapitálu a víceoborovou činnost společností stavebních inženýrů, patentových zástupců a veterinárních lékařů“)	15

2019/C 319/16	Věc C-354/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Bacău — Rumunsko) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu v. SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl („Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Letecká doprava — Odepření nástupu na palubu — Pojmy „náhrady“ a „další náhrady“ — Druh nahraditelné újmy — Majetková či nemajetková újma — Odečtení — Další náhrady — Pomoc — Informace poskytnuté cestujícím“).	16
2019/C 319/17	Věc C-359/18 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2019 — Evropská agentura pro léčivé přípravky v. Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 141/2000 — Léčivé přípravky pro vzácná onemocnění — Článek 5 — Žádost o stanovení léčivého přípravku jako „léčivého přípravku pro vzácná onemocnění“ — Validace — Existence dřívější registrace téhož léčivého přípravku“).	17
2019/C 319/18	Věc C-388/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt A v. B („Řízení o předběžné otázce — Daně — Harmonizace daňových právních předpisů — Směrnice 2006/112/ES — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Článek 288 první pododstavec bod 1 a článek 315 — Zvláštní režim pro malé podniky — Zvláštní režim pro obchodníky povinné k dani — Obchodník povinný k dani, na něhož se vztahuje režim ziskové přírážky — Roční obrat určující použitelnost zvláštního režimu pro malé podniky — Zisková přírážka či přijaté úhrady“).	17
2019/C 319/19	Věc C-436/18 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 29. července 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd v. Evropská komise, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL („Kasační opravný prostředek — Dumping — Uložení konečného antidumpingového cla na určité výrobky pocházející z Číny — Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 2 odst. 7 písm. a) — Běžná hodnota — Určení na základě ceny ve třetí zemi s tržním hospodářstvím — Výběr vhodné třetí země — Třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření — Úpravy“).	18
2019/C 319/20	Věc C-451/18: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Győri Ítéltábla — Maďarsko) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. v. DAF TRUCKS N.V. („Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v občanských věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Zvláštní příslušnost — Článek 7 bod 2 — Věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Místo, kde došlo ke škodné události — Místo, kde došlo ke vzniku škody [Místo, kde se škoda projevila] — Návrh na náhradu škody způsobené kartelovou dohodou, která byla prohlášena za neslučitelnou s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru“).	19
2019/C 319/21	Věc C-481/18: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 29. července 2019 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2012/39/EU — Technické požadavky na vyšetřování lidských tkání a buněk — Nesdělení nebo neprovedení ve stanovené lhůtě“).	19
2019/C 319/22	Věc C-438/18: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugalsko) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Společný systém zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států — Směrnice 90/434/EHS — Články 4 a 11 — Směrnice 2009/133/ES — Články 4 a 15 — Takzvaná „obrácená“ fúze — Daňový režim vedoucí k tomu, že v případě takzvané fúze jsou náklady vzniklé mateřské společnosti v souvislosti s úvěrem této společnosti na koupi akcií dceřiné společnosti, jež jí absorbuje, které jsou pro tuto společnost odpočitatelné, považovány za neodpočitatelné pro tuto dceřinou společnost“).	20
2019/C 319/23	Věc C-530/18: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Ilfov — Rumunsko) — EP v. FO („Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 15 — Postoupení věci soudu jiného členského státu, který má z hlediska svého umístění lepší předpoklady k jejímu projednání — Výjimka z pravidla obecné příslušnosti soudu místa obvyklého bydliště dítěte — Zvláštní vztah s jiným členským státem — Prvky umožňující určit soud s lepšími předpoklady — Existence různých právních norem — Nejlepší zájem dítěte“).	21

2019/C 319/24	Věc C-103/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Španělsko) dne 11. února 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid a Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT v. Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid.	22
2019/C 319/25	Věc C-150/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Koszalinie (Polsko) dne 21. února 2019 — V.C. Sp. z o.o. v. P.K.	23
2019/C 319/26	Věc C-396/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2019 Evropskou centrální bankou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 13. března 2019 ve věci T-730/16, Espírito Santo Financial Group v. ECB.	24
2019/C 319/27	Věc C-506/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2019 Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDLS), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd a IRISL Europe GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 8. května 2019 ve věci T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada.	25
2019/C 319/28	Věc C-511/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Areios Pagos (Řecko) dne 4. července 2019 — AB v. Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis.	26
2019/C 319/29	Věc C-594/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. srpna 2019 Deutsche Lufthansa AG proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 17. května 2019 ve věci T-764/15, Deutsche Lufthansa AG v. Evropská komise.	28
Tribunál		
2019/C 319/30	Věc T-516/19: Žaloba podaná dne 19. července 2019 — VDV eTicket Service v. Komise a INEA.	29
2019/C 319/31	Věc T-545/19: Žaloba podaná dne 5. srpna 2019 — Global Steel Wire a další v. Komise.	30
2019/C 319/32	Věc T-554/19: Žaloba podaná dne 9. srpna 2019 — Španělsko v. Komise.	31
2019/C 319/33	Věc T-558/19: Žaloba podaná dne 13. srpna 2019 — Luz Saúde v. EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER).	32

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 319/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 312, 16.9.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 305, 9.9.2019

Úř. věst. C 295, 2.9.2019

Úř. věst. C 288, 26.8.2019

Úř. věst. C 280, 19.8.2019

Úř. věst. C 270, 12.8.2019

Úř. věst. C 263, 5.8.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — Fashion ID GmbH & Co.KG v. Verbraucherzentrale NRW eV

(Věc C-40/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Článek 2 písm. d) — Pojem „správce“ — Provozovatel internetových stránek, který do nich začlenil sociální modul, jež umožňuje sdělovat osobní údaje návštěvníka těchto stránek poskytovateli uvedeného modulu — Článek 7 písm. f) — Oprávněné zpracování údajů — Zohlednění zájmu provozovatele internetové sítě nebo zájmu poskytovatele sociálního modulu — Článek 2 písm. h) a článek 7 písm. a) — Souhlas subjektu údajů — Článek 10 — Informování subjektu údajů — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje aktivní legitimaci sdružení na ochranu zájmů spotřebitelů“)

(2019/C 319/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fashion ID GmbH & Co.KG

Žalovaná: Verbraucherzentrale NRW eV

za účasti: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Výrok

- 1) Články 22 až 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje sdružením na ochranu zájmů spotřebitelů podat žalobu k soudu proti údajnému narušovateli ochrany osobních údajů.

- 2) Provozovatele internetových stránek, jako je společnost Fashion ID GmbH & Co. KG, který začlení do uvedených stránek sociální modul umožňující prohlížeči návštěvníka těchto stránek vyžádat si obsah od poskytovatele uvedeného modulu, a za tímto účelem předává tomuto poskytovateli osobní údaje návštěvníka, je možné považovat za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46. Jeho odpovědnost je nicméně omezená na operace nebo soubor operací zpracování osobních údajů, u nichž skutečně určuje účely a prostředky, a sice sběr a přenos dotčených údajů.
- 3) V takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, kdy provozovatel internetových stránek začlení do uvedených stránek sociální modul umožňující prohlížeči návštěvníka těchto stránek vyžádat si obsah od poskytovatele uvedeného modulu a za tímto účelem předává tomuto poskytovateli osobní údaje návštěvníka, je nezbytné k tomu, aby byly tyto operace provozovatele i poskytovatele odůvodněné, aby každý z nich sledoval těmito operacemi zpracování oprávněný zájem ve smyslu čl. 7 písm. f) směrnice 95/46.
- 4) Článek 2 písm. h) a čl. 7 písm. a) směrnice 95/46 musí být vykládány v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, kdy provozovatel internetových stránek začlení do uvedených stránek sociální modul umožňující prohlížeči návštěvníka těchto stránek vyžádat si obsah od poskytovatele uvedeného modulu, a za tímto účelem předává tomuto poskytovateli osobní údaje uvedeného návštěvníka, musí tento provozovatel získat souhlas ve smyslu těchto ustanovení, pouze pokud jde o operace nebo soubor operací zpracování osobních údajů, u nichž uvedený provozovatel skutečně určuje účely a prostředky. A dále článek 10 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci informační povinnost stanovená tímto ustanovením leží rovněž na uvedeném provozovateli, přičemž informace, kterou musí tento provozovatel poskytnout subjektu údajů, se nicméně musí týkat jen operace nebo souboru operací zpracování osobních údajů, u nichž skutečně určuje účely a prostředky.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle- Belgique) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL v. Conseil des ministres

(Věc C-411/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Úmluva z Espoo — Aarhuská úmluva — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 odst. 3 — Pojem „záměr“ — Posouzení důsledků pro dotýcnou lokalitu — Článek 6 odst. 4 — Pojem „důvody převažujícího veřejného zájmu“ — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 2009/147/ES — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 2011/92/EU — Článek 1 odst. 2 písm. a) — Pojem „záměr“ — Článek 2 odst. 1 — Článek 4 odst. 1 — Posouzení vlivů na životní prostředí — Článek 2 odst. 4 — Vynětí z posouzení — Postupné ukončení používání jaderné energie — Vnitrostátní právní předpisy, které na jedné straně stanoví, že po dobu téměř deseti let bude znovu zahájena činnost průmyslové výroby elektřiny z odstavené jaderné elektrárny, což bude mít za následek odložení na deset let dne původně stanoveného vnitrostátním zákonodárcem pro její deaktivaci a ukončení činnosti, a na druhé straně odložení termínu původně stanoveného týměž zákonodárcem pro deaktivaci a zastavení průmyslové výroby elektřiny činné elektrárny rovněž o deset let — Absence posouzení vlivů na životní prostředí“)

(2019/C 319/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastnice původního řízení

Žalobci: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Žalovaná: Conseil des ministres

za přítomnosti: Electrabel SA

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 2 písm. a) první odrážka a čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí musí být vykládány v tom smyslu, že opětovné zahájení průmyslové výroby elektřiny v odstavené jaderné elektrárně na dobu téměř deseti let s tím důsledkem, že je o deset let odloženo datum původně stanovené vnitrostátním zákonodárcem pro její deaktivaci a ukončení činnosti, a odložení termínu původně stanoveného tímž zákonodárcem pro deaktivaci a zastavení průmyslové výroby elektřiny činné elektrárny rovněž o deset let, což jsou opatření zahrnující práce pro modernizaci dotčených elektráren, jež mohou ovlivnit fyzický stav dotyčných míst, představují „záměr“ ve smyslu této směrnice, který musí v zásadě, a s výhradou ověření, jehož provedení přísluší předkládajícímu soudu, podléhat posouzení vlivů na životní prostředí před přijetím těchto opatření. Okolnost, že provádění těchto opatření vyžaduje pro jednu ze dvou dotyčných elektráren přijetí pozdějších aktů, jako je vydání nového individuálního povolení k výrobě elektřiny pro průmyslové účely, není v tomto ohledu určující. Práce, které jsou nerozlučně spojeny s uvedenými opatřeními, musejí také podléhat takovému posouzení před přijetím těchto opatření, pokud, což musí ověřit předkládající soud, jejich povaha a jejich potenciální vlivy na životní prostředí jsou v této fázi dostatečně identifikovatelné.
- 2) Článek 2 odst. 4 směrnice 2011/92 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu vyjmout záměr, jakým je záměr dotčený ve věci v původním řízení, z posouzení vlivů na životní prostředí, s cílem zajistit bezpečnost jeho zásobování elektřinou, pouze v případě, že tento členský stát prokáže, že riziko pro bezpečnost tohoto zásobování je rozumně pravděpodobné a dotčený záměr má naléhavou povahu, která může odůvodnit neprovedení takového posouzení, pokud jsou splněny povinnosti stanovené v čl. 2 odst. 4 druhém pododstavci písm. a) až c) této směrnice. Taková možnost osvobození však není dotčena povinnostmi, které jsou uloženy dotyčnému členskému státu podle článku 7 uvedené směrnice.
- 3) Článek 1 odst. 4 směrnice 2011/92 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní předpisy, jakými jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení, nejsou zvláštním vnitrostátním legislativním aktem ve smyslu tohoto ustanovení, který je podle tohoto ustanovení vyloučen z působnosti této směrnice.
- 4) Článek 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že opatření, jakými jsou opatření dotčená ve věci v původním řízení, spolu s pracemi na modernizaci a uvedení do souladu se současnými bezpečnostními normami, představují projekt, který podléhá odpovídajícímu posouzení jeho vlivů na dotyčné chráněné lokality. Tato opatření musí být předmětem takového posouzení před jejich přijetím zákonodárcem. Okolnost, že provedení uvedených opatření vyžaduje přijetí pozdějších aktů, jako například vydání nového individuálního oprávnění k výrobě elektřiny pro průmyslové účely pro jednu z dotyčných elektráren, není v této souvislosti rozhodující. Práce, které jsou nerozlučně spojeny s těmito opatřeními, musejí rovněž podléhat takovému posouzení před přijetím těchto opatření, pokud jsou jejich povaha a potenciální vlivy na chráněné lokality v této fázi dostatečně identifikovatelné, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 5) Článek 6 odst. 4 první pododstavec směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že cíl zajistit za všech okolností bezpečnost dodávek elektřiny členskému státu představuje naléhavý důvod převažujícího veřejného zájmu ve smyslu tohoto ustanovení. Článek 6 odst. 4 druhý pododstavec této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že se v chráněné lokalitě, která může být ovlivněna projektem, vyskytují prioritní typy přírodních stanovišť nebo prioritní druhy, což musí ověřit předkládající soud, může jen nutnost odvrátit skutečnou a vážnou hrozbu přerušování dodávek elektřiny dotyčného členského státu představovat za okolností, jakými jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, důvod veřejné bezpečnosti, ve smyslu tohoto ustanovení.

- 6) Unijní právo je třeba vykládat v tom smyslu, že vnitrostátní soud může, pokud to vnitrostátní právo umožňuje, výjimečně zachovat účinky opatření, jakými jsou opatření dotčená ve věci v původním řízení, která byla přijata v rozporu s povinnostmi stanovenými ve směrnici 2011/92 a směrnici 92/43, pokud je toto zachování odůvodněno naléhavými důvody souvisejícími s nezbytností odvrátit skutečnou a vážnou hrozbu přerušení dodávek elektřiny dotčeného členského státu, již nelze čelit jinými prostředky a alternativními řešeními, zejména v rámci vnitřního trhu. Uvedené zachování se může vztahovat pouze na časový úsek, který je striktně nezbytný k nápravě této protiprávnosti.

(¹) Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Funke Medien NRW GmbH v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-469/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Informační společnost — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Článek 2 písm. a) — Právo na rozmnožování — Článek 3 odst. 1 — Sdělování veřejnosti — Článek 5 odst. 2 a 3 — Výjimky a omezení — Rozsah — Listina základních práv Evropské unie“)

(2019/C 319/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Funke Medien NRW GmbH

Odpůrkyně: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

- 1) Článek 2 písm. a) a čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládány v tom smyslu, že představují opatření úplné harmonizace věcného obsahu práv, která jsou v nich uvedena. Ustanovení čl. 5 odst. 3 písm. c) druhého případu a písm. d) této směrnice musí být vykládána v tom smyslu, že nepředstavují opatření úplné harmonizace rozsahu výjimek či omezení, které jsou v nich obsaženy.

- 2) Svoboda informací a svoboda tisku zakotvené v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie nemohou nad rámec výjimek a omezení stanovených v čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice 2001/29 odůvodnit výjimku z výlučného práva autora na rozmnožování, jehož se týká čl. 2 písm. a) této směrnice, a z výlučného práva autora na sdělování veřejnosti, jehož se týká čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice.
- 3) Vnitrostátní soud musí v rámci poměrování, které provádí s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu mezi výlučnými právy autora uvedenými v čl. 2 písm. a) a v čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 na jedné straně a právy uživatelů předmětů ochrany, jichž se týkají ustanovení o výjimce obsažená v čl. 5 odst. 3 písm. c) druhém případě a písm. d) této směrnice, na straně druhé, vycházet z výkladu těchto ustanovení, který respektuje jejich znění a zachovává jejich užitečný účinek a zároveň je v úplném souladu se základními právy zaručenými Listinou základních práv Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 382, 13.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas v. Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Věc C-476/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Informační společnost — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Vzorkování (sampling) — Článek 2 písm. c) — Výrobce zvukových záznamů — Právo na rozmnožování — Rozmnožování „po částech“ — Článek 5 odst. 2 a 3 — Výjimky a omezení — Rozsah — Článek 5 odst. 3 písm. d) — Citace — Směrnice 2006/115/ES — Článek 9 odst. 1 písm. b) — Právo na rozšiřování — Základní práva — Listina základních práv Evropské unie — Článek 13 — Svoboda umění“)

(2019/C 319/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Odpůrci: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Výrok

- 1) Článek 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že výrobce zvukových záznamů se na základě svého výlučného práva udělit svolení nebo zakázat rozmnožování svého zvukového záznamu může bránit tomu, aby třetí osoba použila byt jen velmi krátký zvukový vzorek z jeho zvukového záznamu a začlenila ho do jiného zvukového záznamu, ledaže je do něj tento vzorek začleněn v pozměněné a při poslechu nerozpoznatelné podobě.

- 2) Článek 9 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem musí být vykládán v tom smyslu, že zvukový záznam, který obsahuje hudební vzorky, které byly přeneseny z jiného zvukového záznamu, nepředstavuje „rozmnoženinu“ tohoto jiného zvukového záznamu ve smyslu tohoto ustanovení, jelikož nepřebírá celý tento zvukový záznam nebo jeho podstatnou část.
- 3) Členský stát nemůže ve svém vnitrostátním právu upravit žádnou jinou výjimku nebo omezení práva výrobce zvukových záznamů podle čl. 2 písm. c) směrnice 2001/29, než které jsou stanoveny v článku 5 této směrnice.
- 4) Článek 5 odst. 3 písm. d) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že pod výraz „citát [citace]“ uvedený v tomto ustanovení nespadá situace, kdy dílo, které je předmětem dotčené citace, nelze rozeznat.
- 5) Článek 2 písm. c) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že představuje opatření úplné harmonizace věcného obsahu práva, které je v něm uvedeno.

(¹) Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Spiegel Online GmbH v. Volker Beck

(Věc C-516/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Informační společnost — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Článek 5 odst. 3 — Výjimky a omezení — Rozsah — Článek 5 odst. 3 písm. c) a d) — Zpravodajství týkající se aktuálních událostí — Citace — Užití hypertextových odkazů — Oprávněné zpřístupnění veřejnosti — Listina základních práv Evropské unie — Článek 11 — Svoboda projevu a informací“)

(2019/C 319/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Spiegel Online GmbH

Odpůrce: Volker Beck

Výrok

- 1) Ustanovení čl. 5 odst. 3 písm. c) druhého případu a písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládána v tom smyslu, že nepředstavují opatření úplné harmonizace rozsahu výjimek či omezení, které jsou v nich obsaženy.

- 2) Svoboda informací a svoboda tisku zakotvené v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie nemohou nad rámec výjimek a omezení stanovených v čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice 2001/29 odůvodnit žádnou jinou výjimku z výlučného práva autora na rozmnožování, jehož se týká čl. 2 písm. a) této směrnice, a z výlučného práva autora na sdělování veřejnosti, jehož se týká čl. 3 odst. 1 této směrnice.
- 3) Vnitrostátní soud musí v rámci poměrování, které provádí s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu mezi výlučnými právy autora uvedenými v čl. 2 písm. a) a v čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 na jedné straně a právy uživatelů předmětů ochrany, jichž se týkají ustanovení o výjimce obsažená v čl. 5 odst. 3 písm. c) druhém případě a písm. d) této směrnice, na straně druhé, vycházet z výkladu těchto ustanovení, který respektuje jejich znění a zachovává jejich užitečný účinek a zároveň je v úplném souladu se základními právy zaručenými Listinou základních práv Evropské unie.
- 4) Článek 5 odst. 3 písm. c) druhý případ směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které omezuje uplatnění výjimky nebo omezení podle tohoto ustanovení na případy, kdy není prakticky možné předběžně požádat o svolení k užití chráněného díla za účelem zpravodajství týkajícího se aktuálních událostí.
- 5) Článek 5 odst. 3 písm. d) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že pod výraz „citát [citace]“ uvedený v tomto ustanovení spadá i hypertextový odkaz na samostatně přístupný soubor.
- 6) Článek 5 odst. 3 písm. d) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že dílo již bylo oprávněným způsobem zpřístupněno veřejnosti, pokud byl veřejnosti dříve umožněn přístup k tomuto dílu v jeho konkrétní podobě, a to se svolením nositele práva nebo na základě nedobrovolné licence či zákonného povolení.

(¹) Úř. věst. C 392, 20.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság- Maďarsko) — Alexej Torubarov v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Věc C-556/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany — Společná řízení pro přiznávání statusu mezinárodní ochrany — Směrnice 2013/32/EU — Článek 46 odst. 3 — Úplné a ex nunc posouzení — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na účinnou právní ochranu — Rozsah pravomocí soudu prvního stupně — Neexistence pravomoci změnit rozhodnutí — Odmítnutí příslušného správního nebo kvazisoudního orgánu vyhovět rozhodnutí uvedeného soudu“)

(2019/C 319/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alexej Torubarov

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Výrok

Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, kdy soud prvního stupně po provedení úplného a ex nunc posouzení všech relevantních skutkových a právních okolností předložených žadatelem o mezinárodní ochranu konstatoval, že na základě kritérií stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany musí být tomuto žadateli taková ochrana přiznána z důvodu, kterého se dovolává na podporu své žádosti, ale kdy správní nebo kvazi-soudní orgán následně přijme protichůdné rozhodnutí, aniž za tímto účelem prokáže, že nastaly nové okolnosti odůvodňující nové posouzení potřeby mezinárodní ochrany uvedeného žadatele, musí uvedený soud změnit toto rozhodnutí, které není v souladu s jeho předchozím rozsudkem, a nahradit jej svým vlastním rozhodnutím o žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž podle potřeby nepoužije vnitrostátní právní úpravu, která by mu takový postup zakazovala.

(¹) Úř. věst. C 5, 8.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Španělsko) — Prenatal S.A. v. Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Věc C-589/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Dovoz textilních výrobků deklarovaných nesprávně jako pocházejících z Jamajky — Dodatečný výběr dovozního cla — Žádost o prominutí cla — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 239 — Zamítavé rozhodnutí Evropské Komise v konkrétním případě — Platnost“)

(2019/C 319/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Prenatal S.A.

Žalovaný: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Výrok

Přezkum rozhodnutí Komise ze dne 3. listopadu 2008 COM (2008) 6317 final, kterým se konstatuje nutnost přistoupit k dodatečnému výběru dovozního cla a nemožnost odůvodnit osvobození od tohoto cla zvláštností situace týkající se dovozu textilních výrobků s deklarovaným původem na Jamajce (věc REM 03/07), s ohledem na čl. 220 odst. 2 písm. b) a článek 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost tohoto rozhodnutí.

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Székesfehérvári Törvényszék — Maďarsko) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe v. Fővárosi Törvényszék

(Věc C-620/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Přezkumná řízení — Směrnice 89/665/EHS — Směrnice 92/13/EHS — Právo na účinnou soudní ochranu — Zásady efektivity a rovnocennosti — Návrh na obnovu řízení v případě soudních rozhodnutí porušujících unijní právo — Odpovědnost členských států za porušení unijního práva vnitrostátními soudy — Posouzení nahraditelné škody“)

(2019/C 319/09)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Székesfehérvári Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Žalovaný: Fővárosi Törvényszék

Výrok

- 1) Odpovědnost členského státu za škody způsobené rozhodnutím vnitrostátního soudu rozhodujícího v posledním stupni, které porušuje pravidlo unijního práva, se řídí podmínkami formulovanými Soudním dvorem zejména v bodě 51 rozsudku ze dne 30. září 2003, Köbler (C 224/01, EU:C:2003:513), což však nevylučuje, že odpovědnost tohoto státu může být založena za méně přísných podmínek na základě vnitrostátního práva. Tato odpovědnost není vyloučena v důsledku toho, že toto rozhodnutí založilo překážku věci pravomocně rozsouzené. Při uplatňování této odpovědnosti přísluší vnitrostátnímu soudu, jemuž byla předložena žaloba na náhradu škody, aby s ohledem na všechny skutečnosti charakterizující dotčenou situaci posoudil, zda se vnitrostátní soud rozhodující v posledním stupni dopustil dostatečně závažného porušení unijního práva tím, že zjevným způsobem porušil použitelné unijní právo včetně relevantní judikatury Soudního dvora. Naopak unijní právo brání pravidlu vnitrostátního práva, které v takovém případě obecně vylučuje náhradu škody, pokud se jedná o náhradu nákladů způsobených účastníkovi řízení škodným rozhodnutím vnitrostátního soudu.

- 2) Unijní právo — zejména směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, a směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, ve znění směrnice 2007/66, jakož i zásady rovnocennosti a efektivity — musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která neumožňuje obnovu řízení, v němž soud uvedeného členského státu vydal rozsudek zakládající překážku věci pravomocně rozsouzené, kterým rozhodl o žalobě na neplatnost aktu zadavatele, aniž se zabýval otázkou, která měla být zohledněna podle dřívějšího rozsudku Soudního dvora vydaného v odpověď na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předloženou v řízení o této žalobě na neplatnost. Pokud však použitelná vnitrostátní procesní pravidla dávají vnitrostátnímu soudu možnost, aby změnil rozsudek zakládající překážku věci pravomocně rozsouzené tak, aby byl stav vzniklý v důsledku tohoto rozsudku uveden do souladu s dřívějším konečným vnitrostátním soudním rozhodnutím, o němž soud, který uvedený rozsudek vydal, i účastníci řízení, v němž byl tento rozsudek vydán, již předtím věděli, musí být tato možnost v souladu se zásadami rovnocennosti a efektivity využita za stejných podmínek tak, aby byl stav uveden do souladu s unijním právem, jak bylo vyloženo dřívějším rozsudkem Soudního dvora.

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 29. července 2019 — Bayerische Motoren Werke AG v. Evropská komise a Freistaat Sachsen

(Věc C-654/17 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Regionální investiční podpory — Podpora pro velký investiční projekt — Podpora částečně neslučitelná s vnitřním trhem — Článek 107 odst. 3 SFEU — Nezbytnost podpory — Článek 108 odst. 3 SFEU — Nařízení (ES) č. 800/2008 — Podpora přesahující individuální prahovou hodnotu oznamovací povinnosti — Oznámení — Dosah blokové výjimky — Vedlejší kasační opravný prostředek — Umožnění vedlejšímu účastníkovi vstoupit do řízení před Tribunálem Evropské unie — Přípustnost“)

(2019/C 319/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bayerische Motoren Werke AG (zástupci: M. Rosenthal, G. Drauz a M. Schütte, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher, A. Bouchagiar a T. Maxian Rusche, zmocněnci) a Freistaat Sachsen (zástupce: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek se zamítá a vedlejší kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v souvislosti s hlavním kasačním opravným prostředkem.

- 3) Freistaat Sachsen ponese vlastní náklady řízení vynaložené v souvislosti s hlavním kasačním opravným prostředkem.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Bayerische Motoren Werke AG a Freistaat Sachsen v souvislosti s vedlejším kasačním opravným prostředkem.

(¹) Úř. věst. C, 94, 12.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Věc C-659/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Podpora zaměstnanosti — Osvobození od příspěvků na sociální zabezpečení vázících se ke smlouvám o odborném výcviku a pracovním smlouvám — Rozhodnutí 2000/128/ES — Režim podpor poskytnutých Itálií na opatření k podpoře zaměstnanosti — Podpory částečně neslučitelné s vnitřním trhem — Použitelnost rozhodnutí 2000/128/ES na podnik výlučně poskytující služby místní veřejné dopravy na základě přímého zadání ze strany obce — Článek 107 odst. 1 SFEU — Pojem „narušení hospodářské soutěže“ — Pojem „ovlivnění obchodu“ mezi členskými státy“)

(2019/C 319/11)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobce: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Žalovaná: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Výrok

S výhradou ověření, která musí provést předkládající soud, musí být rozhodnutí Komise 2000/128/ES ze dne 11. května 1999 o režimu podpor poskytnutých Itálií na opatření k podpoře zaměstnanosti vykládáno v tom smyslu, že se použije na takový podnik, jako je podnik dotčený ve věci v původním řízení, který na základě přímého zadání ze strany obce výlučně poskytoval služby místní veřejné dopravy a měl prospěch z úlev na příspěvcích na sociální zabezpečení na základě vnitrostátní právní úpravy, jež byla v tomto rozhodnutí prohlášena za částečně neslučitelnou se zákazem stanoveným v čl. 107 odst. 1 SFEU.

(¹) Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht - Nizozemsko) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam v. Minister van Buitenlandse Zaken

(Věc C-680/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Vízový kodex Společenství — Nařízení (ES) č. 810/2009 — Článek 5 — Členský stát příslušný pro posouzení žádosti o udělení víza a pro vydání rozhodnutí o udělení víza — Článek 8 — Ujednání o zastoupení — Článek 32 odst. 3 — Odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza — Členský stát příslušný pro rozhodnutí o opravném prostředku v případě ujednání o zastoupení — Nositelé práva podat opravný prostředek“)

(2019/C 319/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Účastníci původního řízení

Žalobci: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Výrok

- 1) Článek 32 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje referenční osobě podat vlastním jménem opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza.
- 2) Článek 8 odst. 4 písm. d) a čl. 32 odst. 3 nařízení č. 810/2009, ve znění nařízení č. 610/2013, musí být vykládány v tom smyslu, že existuje-li dvoustranné ujednání o zastupování, které stanoví, že konzulární orgány zastupujícího členského státu jsou oprávněny zamítnout žádosti o udělení víz, přísluší rozhodnutí o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza orgánům tohoto členského státu.
- 3) Kombinovaný výklad čl. 8 odst. 4 písm. d) a čl. 32 odst. 3 nařízení č. 810/2009, ve znění nařízení č. 610/2013, podle kterého musí být opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza podán proti zastupujícímu státu, je slučitelný se základním právem na účinnou soudní ochranu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 19.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bari — Itálie) — trestné řízení vedené proti Massimu Gambinovi a Shpetimu Hykovi,

(Věc C-38/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Směrnice 2012/29/EU — Minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu — Články 16 a 18 — Výslech oběti prvostupňovým trestním soudem — Změna složení soudního kolegia nebo samosoudce — Opakování výslechu oběti na návrh jednoho z účastníků řízení — Listina základních práv Evropské unie — Články 47 a 48 — Právo na spravedlivý proces a právo na obhajobu — Zásada bezprostřednosti — Dosah — Právo oběti na ochranu během trestního řízení“)

(2019/C 319/13)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Bari

Účastníci původního trestního řízení

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

za účasti: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesta Lappostata, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Výrok

Články 16 a 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které oběť trestného činu, jež byla poprvé vyslechnuta soudním kolegiem prvostupňového trestního soudu, jehož složení se později změnilo, musí být v zásadě soudním kolegiem v novém složení znovu vyslechnuta, pokud některý z účastníků řízení nesouhlasí s tím, aby toto soudní kolegium vycházelo z protokolu o prvním výslechu uvedené oběti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 29. července 2019 — Red Bull GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(Věc C-124/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 4 a čl. 7 odst. 1 písm. a) — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Řízení o prohlášení neplatnosti — Kombinace dvou barev jako takových — Neexistence systematického uspořádání, které přiřazuje barvy předem určeným a stálým způsobem“)

(2019/C 319/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Red Bull GmbH (zástupci: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: A. Folliard-Monguiral a D. Botis, zmocněnci), Marques (zástupci: R. Mallinson, solicitor, a T. Müller, Rechtsanwalt), Optimum Mark sp. z o.o. (zástupci: R. Skubisz, J. Dudzik a M. Mazurek, adwokaci a E. Jaroszyńska-Kozłowska, advocate)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti zamítá a zčásti odmítá.
- 2) Společnosti Red Bull GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C, 200, 11.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. července 2019 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-209/18) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Porušení směrnice 2006/123/ES a článků 49 a 56 SFEU — Omezení a požadavky na umístění sídla, právní formu, vlastnictví kapitálu a víceoborovou činnost společností stavebních inženýrů, patentových zástupců a veterinárních lékařů“)

(2019/C 319/15)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a H. Tserpa-Lacombe, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupce: G. Hesse, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze a D. Klebs, poté D. Klebs, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rakouská republika tím, že pro společnosti stavebních inženýrů a patentových zástupců stanovila požadavky na umístění sídla, pro společnosti stavebních inženýrů, patentových zástupců a veterinárních lékařů stanovila požadavky na právní formu a vlastnictví kapitálu a omezila společnosti stavebních inženýrů a patentových zástupců v tom, aby byly činné ve více oblastech, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 odst. 1, čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. b) a c) a odst. 3 a článku 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.
- 2) Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spolková republika Německo republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Bacău — Rumunsko) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu v. SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Věc C-354/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Letecká doprava — Odepření nástupu na palubu — Pojmy „náhrady“ a „další náhrady“ — Druh nahraditelné újmy — Majetková či nemajetková újma — Odečtení — Další náhrady — Pomoc — Informace poskytnuté cestujícím“)

(2019/C 319/16)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobci: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Žalovaná: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Výrok

- 1) Zaprvé čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že účelem částky stanovené v tomto ustanovení není nahradit takovou újmu, jako je ztráta na výdělku, zadruhé že tato újma může být předmětem dalších náhrad podle čl. 12 odst. 1 nařízení č. 261/2004 a zatřetí že přísluší předkládajícímu soudu, aby na příslušném právním základě určil a posoudil jednotlivé skutečnosti zakládající uvedenou újmu, jakož i rozsah její náhrady.
- 2) Nařízení č. 261/2004, zejména jeho čl. 12 odst. 1 druhá věta, musí být vykládáno v tom smyslu, že příslušnému vnitrostátnímu soudu dovoluje odečíst náhrady poskytnuté podle tohoto nařízení od dalších náhrad, avšak nenutí jej k tomu, přičemž uvedené nařízení neukládá příslušnému vnitrostátnímu soudu podmínky, na jejichž základě by mohl toto odečtení provést.
- 3) Článek 4 odst. 3 nařízení č. 261/2004 ve spojení s čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že provozujícímu leteckému dopravci ukládá povinnost poskytnout dotyčným cestujícím úplné informace o všech možnostech stanovených v čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení, přičemž dotyční cestující nemají žádnou povinnost aktivně se podílet na vyhledávání takovýchto informací.
- 4) Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely tohoto ustanovení má povinnost prokázat, že přesměrování bylo uskutečněno při nejbližší příležitosti, provozující letecký dopravce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 29. července 2019 — Evropská agentura pro léčivé přípravky v. Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Evropská komise

(Věc C-359/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 141/2000 — Léčivé přípravky pro vzácná onemocnění — Článek 5 — Žádost o stanovení léčivého přípravku jako „léčivého přípravku pro vzácná onemocnění“ — Validace — Existence dřívější registrace téhož léčivého přípravku“)

(2019/C 319/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská agentura pro léčivé přípravky (zástupci: původně S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński a A. Spina, zmocněnci, poté S. Marino, S. Drosos a T. Jabłoński, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (zástupci: G. Castle, solicitor, D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, S. Cowlishaw, solicitor), Evropská komise (zástupci: K. Petersen a A. Sipos, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt A v. B

(Věc C-388/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Daně — Harmonizace daňových právních předpisů — Směrnice 2006/112/ES — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Článek 288 první pododstavec bod 1 a článek 315 — Zvláštní režim pro malé podniky — Zvláštní režim pro obchodníky povinné k dani — Obchodník povinný k dani, na něhož se vztahuje režim ziskové přírážky — Roční obrat určující použitelnost zvláštního režimu pro malé podniky — Zisková přírážka či přijaté úhrady“)

(2019/C 319/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt A

Žalovaný: B

Výrok

Článek 288 první pododstavec bod 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě či vnitrostátní správní praxi, na základě níž je obrat, ke kterému se přihlíží pro účely použitelnosti zvláštního režimu pro malé podniky na osobu povinnou k dani, na kterou se vztahuje zvláštní režim ziskové přírážky stanovený pro obchodníky povinné k dani, vypočítán v souladu s článkem 315 této směrnice pouze na základě dosažené ziskové přírážky. Tento obrat musí být stanoven na základě veškerých částek bez daně z přidané hodnoty, jejichž úhradu tento obchodník povinný k dani přijal nebo přijme, nezávisle na podmínkách, za nichž budou tyto částky skutečně zdaněny.

(¹) Úř. věst. C 328, 17.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 29. července 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd v. Evropská komise, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Věc C-436/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Dumping — Uložení konečného antidumpingového cla na určité výrobky pocházející z Číny — Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 — Nařízení (ES) č.1225/2009 — Článek 2 odst. 7 písm. a) — Běžná hodnota — Určení na základě ceny ve třetí zemi s tržním hospodářstvím — Výběr vhodné třetí země — Třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření — Úpravy“)

(2019/C 319/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (zástupci: E. Vermulst a J. Cornelis, advocaten)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, zmocněnci), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (zástupci: J. Killick, barrister, a G. Forwood a C. Van Haute, avocates)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 29. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Győri Ítéltábla — Maďarsko) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.v. DAF TRUCKS N.V.

(Věc C-451/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v občanských věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Zvláštní příslušnost — Článek 7 bod 2 — Věci týkající se delikttní nebo kvazidelikttní odpovědnosti — Místo, kde došlo ke škodné události — Místo, kde došlo ke vzniku škody [Místo, kde se škoda projevila] — Návrh na náhradu škody způsobené kartelovou dohodou, která byla prohlášena za neslučitelnou s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru“)

(2019/C 319/20)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Győri Ítéltábla

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Žalovaná: DAF TRUCKS N.V.

Výrok

Článek 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci žaloby na náhradu škody způsobené porušením článku 101 SFEU spočívajícím zejména v koluzních ujednáních o stanovení cen a navyšování hrubých cen nákladních vozidel se za „místo, kde došlo ke škodné události“ považuje v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, místo, kde se nachází trh narušený tímto protiprávním jednáním, tedy místo, kde došlo k pokřivení tržních cen a na kterém poškozenému vznikla podle jeho tvrzení tato škoda, přestože žaloba směřuje proti účastníkovi dotčené kartelové dohody, s nímž tento poškozený nezaložil smluvní vztahy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 29. července 2019 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-481/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2012/39/EU — Technické požadavky na vyšetřování lidských tkání a buněk — Nesdělení nebo neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2019/C 319/21)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: A. Szmytkowska a C. Sjödin, zmocněnkyně)

Žalovaná: Italská republika (zástupkyně: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s C. Colelli, avvocato dello Stato)

Výrok

- 1) Italská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2012/39/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterou se mění směrnice 2006/17/ES, pokud jde o určité technické požadavky na vyšetřování lidských tkání a buněk, a nesdělila Evropské komisi znění předpisů přijatých za účelem provedení směrnice 2012/39, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 této směrnice.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 17.9.2018.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugalsko) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-438/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Společný systém zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států — Směrnice 90/434/EHS — Články 4 a 11 — Směrnice 2009/133/ES — Články 4 a 15 — Takzvaná „obrácená“ fúze — Daňový režim vedoucí k tomu, že v případě takzvané fúze jsou náklady vzniklé mateřské společnosti v souvislosti s úvěrem této společnosti na koupi akcií dceřiné společnosti, jež jí absorbuje, které jsou pro tuto společnost odpočitatelné, považovány za neodpočitatelné pro tuto dceřinou společnost“)

(2019/C 319/22)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy, ve znění směrnice Rady 2006/98/ES ze dne 20. listopadu 2006, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, jež vede k tomu, že náklady, které byly z daňového hlediska odpočitatelné pro zanikající společnost před fúzí těchto společností a které by nimi byly, pokud by k fúzi nedošlo, nejsou považovány za odpočitatelné pro nástupnickou společnost.

(¹) Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Ilfov — Rumunsko) — EP v. FO

(Věc C-530/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 15 — Postoupení věci soudu jiného členského státu, který má z hlediska svého umístění lepší předpoklady k jejímu projednání — Výjimka z pravidla obecné příslušnosti soudu místa obvyklého bydliště dítěte — Zvláštní vztah s jiným členským státem — Prvky umožňující určit soud s lepšími předpoklady — Existence různých právních norem — Nejlepší zájem dítěte“)

(2019/C 319/23)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Ilfov

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: EP

Žalovaný: FO

Výrok

- 1) Článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že zavádí výjimku z pravidla obecné příslušnosti stanoveného v článku 8 tohoto nařízení č. 2201/2003, podle kterého je příslušnost soudů členského státu určena na základě místa obvyklého bydliště dítěte v době podání žaloby.
- 2) Článek 15 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud je splněno jedno nebo více z pěti taxativně uvedených alternativních kritérií pro posouzení existence zvláštního vztahu dítěte k jinému členskému státu, než je stát jeho obvyklého bydliště, má soud příslušný na základě článku 8 tohoto nařízení možnost postoupit věc soudu, o němž se domnívá, že má lepší předpoklady k projednání sporu, jenž mu byl předložen, ale není povinen tak učinit. Pokud příslušný soud dospěje k závěru, že vztah, který spojuje dotyčné dítě s členským státem jeho obvyklého bydliště, je silnější než vztah, který jej pojí s jiným členským státem, je tento závěr dostačující k vyloučení použití článku 15 tohoto nařízení.
- 3) Článek 15 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že rozdíly mezi právními pravidly, zejména procesními pravidly, členského státu, jehož soud je příslušný rozhodovat ve věci samé a takovými pravidly jiného členského státu, ke kterému má dotyčné dítě zvláštní vztah, jako je konání neveřejného řízení u specializovaných soudů, nemohou být obecně a abstraktně s ohledem na nejlepší zájem dítěte relevantní k posouzení toho, zda soudy tohoto jiného členského státu mají lepší předpoklady k projednání této věci. Příslušný soud může zohlednit tyto rozdíly jen tehdy, když mohou přinést skutečnou a konkrétní přidanou hodnotu ve vztahu k přijetí rozhodnutí o tomto dítěti, v porovnání s případem, že uvedená věc zůstane u tohoto soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Španělsko) dne 11. února 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid a Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT v. Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Věc C-103/19)

(2019/C 319/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 24 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobci: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid a Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Žalovaný: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Předběžné otázky

- 1) Je v souladu s rámcovou dohodou, která je přílohou směrnice 1999/70/ES ⁽¹⁾, konkrétně s jejím ustanovením 5, body 6 a 8 jejího obecného odůvodnění a vlastními parametry, které stanoví rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. září 2016 (ECLI:EU:C:2016:679), právní úprava, která je předmětem tohoto řízení, tedy vyhláška Consejero de Sanidad č. 406/2017 ze dne 8. května 2017, která v návaznosti na obnovení po sobě jdoucích jmenování na dobu určitou v odvětví veřejné zdravotní péče, která se zakládají na vnitrostátních právních předpisech umožňujících obnovené jmenování za účelem pokrytí a zajištění služeb dočasné, přechodné či mimořádné povahy, když ve skutečnosti je obnovenými jmenováními pokrývaly stále a dlouhodobé potřeby, přičemž nástroj stanovený v dané vyhlášce je změna povahy 9 126 pracovních míst, která se z příležitostných pracovních míst na dobu určitou stávají zastupováním na volném pracovním místě na dobu určitou, přičemž účelem řízení je integrovat uvedená pracovní místa do Oferta Pública de Empleo (veřejná nabídka zaměstnání) a tím ukončit pracovní poměry na dobu určitou?
- 2) Je správný výklad předkládajícího soudu, který má za to, že forma uplatňování popsaná a prováděná v čl. 9 odst. 3 Estatuto Marco (rámcový služební řád) prostřednictvím vyhlášky Consejero de Sanidad č. 406/2017 ze dne 8. května 2017 není v souladu s ustanovením 5, body 6 a 8 obecného odůvodnění, ani vlastními parametry, které stanoví rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. září 2016 (ECLI:EU:C:2016:679), neboť v návaznosti na zneužívání pracovních smluv na dobu určitou k pokrytí stálých potřeb a na uznání systémové chyby umožňuje, aby toto zneužívání nikdy nebylo sankcionováno, což je v rozporu s cíli směrnice a vede to k pokračování nepříznivého postavení zaměstnanců ve služebním poměru na dobu určitou?
- 3) Je správný výklad předkládajícího soudu týkající se ustanovení 5, bodů 6 a 8 obecného odůvodnění a vlastních parametrů, které stanoví rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. září 2016 (ECLI:EU:C:2016:679), založený na uvedeném rozsudku a konstatující, že vyhláška Consejero de Sanidad č. 406/2017 ze dne 8. května 2017 není v souladu s čl. 2 prvním pododstavcem směrnice 1999/70 v rozsahu, v němž španělský stát nezajišťuje výsledky stanovené ve směrnici, neboť v

případech zneužití pracovní smlouvy na dobu určitou nenabízí účinné a rovnocenné záruky ochrany zaměstnanců za účelem řádného sankcionování daného zneužívání a odstranění důsledků porušení unijního práva, ponechává zneužívání bez sankce a dovoluje tak, aby směrnice Společenství nebyla v sektoru zdravotní péče uplatňována?

- 4) Jelikož vnitrostátní právní úprava ve veřejném sektoru absolutně zakazuje změnu opakovaného uzavírání smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, nebo učinit zaměstnance, který je obětí takového zneužití smluv na dobu určitou, stálým zaměstnancem, a jelikož v dané vnitrostátní právní úpravě neexistuje účinné opatření k zabránění a případnému sankcionování zneužití opakovaného uzavření smluv na dobu určitou, je správné mít za to, jak usuzuje předkládající soud, že vyhláška Consejero de Sanidad 406/2017 ze dne 8. května 2017 (která opožděně provádí čl. 9 odst. 3 rámcového služebního řádu) a pozdější otevřené výběrové řízení nelze považovat za účinná opatření k zabránění a případnému sankcionování zneužití opakovaného uzavření smluv na dobu určitou, jelikož — jak se domnívá a znovu opakuje předkládající soud — to představuje vyhýbání se uplatňování a plnění cílů vyžadovaných samotnou směrnicí Společenství?
- 5) Vyhláška Consejero de Sanidad č. 406/2017 ze dne 8. května 2017 omezuje svoji působnost výhradně na příležitostné zaměstnance a ve vztahu k ostatním zaměstnancům, jejichž pracovní poměr na dobu určitou je nepřiměřeně dlouho opakován, administrativa nezkoumá ve lhůtách stanovených vnitrostátním právem důvody tohoto jevu, aby případně posoudila, zda je třeba vytvořit trvalé pracovní místo; v praxi to vede k tomu, že zaměstnanci jsou ponecháni v trvalé nejistotě, zneužívání zůstává bez sankce a zaměstnancům není nabízeno žádné účinné či rovnocenné opatření zaručující ochranu s cílem řádně sankcionovat uvedené zneužívání a odstranit důsledky porušování unijního práva. Je tedy třeba mít za to, že ve výše popsané situaci jsou v rozporu s unijním právem porušovány požadavky stanovené v rozsudku Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. září 2016, Pérez López (ECLI:EU:C:2016:679)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Koszalinie (Polsko) dne 21. února 2019 — V.C. Sp. z o.o. v. P.K.

(Věc C-150/19)

(2019/C 319/25)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: V.C. Sp. z o.o.

Žalovaný: P.K.

Soudní dvůr Evropské unie rozhodnutím ze dne 4. června 2019 rozhodl, že věc C-150/19 bude vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2019 Evropskou centrální bankou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 13. března 2019 ve věci T-730/16, Espírito Santo Financial Group v. ECB

(Věc C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská centrální banka (zástupci: F. Malfrière, M. Ioannidis, zmocněnci, H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 1 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 13. března 2019, Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA v. Evropská centrální banka (T-730/16);
- zamítl žalobu také v rozsahu, v němž se týká odmítnutí ECB zpřístupnit výši úvěru uvedenou ve výňatcích ze zápisu o rozhodnutí Rady guvernérů ECB ze dne 28. července 2014;
- podpůrně vrátil věc k rozhodnutí Tribunálu Evropské unie;
- uložil žalobkyni v prvním stupni a žalované náhradu dvou třetin (2/3) nákladů řízení a ECB náhradu jedné třetiny (1/3) nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První a jediný důvod kasačního opravného prostředku: porušení článku 10.4 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“) a čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky rozhodnutí 2004/258 ⁽¹⁾.

ECB tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil článek 10.4 statutu a čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážku rozhodnutí 2004/258, když v napadeném rozsudku, zejména v bodech 39, 53-63, jakož i v bodech 111 a 138 rozhodl, že Rada guvernérů musí svou diskreční pravomoc ohledně zpřístupnění svých zápisů vykonávat za podmínek stanovených v rozhodnutí 2004/258 (bod 60), což v projednávané věci znamená, že ECB je povinna odůvodnit, jakým způsobem zpřístupnění informací obsažených v zápisech ze zasedání Rady guvernérů, v nichž jsou zaznamenána rozhodnutí Rady guvernérů, konkrétně a skutečně ohrožuje veřejný zájem, pokud jde o důvěrnost zasedání rozhodovacích orgánů ECB (bod 61).

Článek 10.4 statutu stanoví obecnou zásadu, že informace, které jsou součástí zasedání Rady guvernérů, musí být zachovány jako důvěrné za účelem ochrany nezávislosti a efektivit ECB. Toto ustanovení primárního práva, od něhož se nelze odchýlit prostřednictvím sekundárního práva, platí také pro části zápisů zaznamenávajících rozhodnutí Rady guvernérů. Je to zopakováno v první odrážce čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí 2004/258, který musí být tudíž vždy vykládán společně s článkem 10.4 statutu. Z obecné zásady důvěrnosti zasedání Rady guvernérů, včetně jejích rozhodnutí, jak je uvedeno v článku 10.4 statutu, vyplývá, že ECB na své rozhodnutí zveřejnit výsledek svého zasedání nemusí uplatnit stejné hmotněprávní a procesněprávní požadavky stanovené v rozhodnutí 2004/258. Zejména nemusí za účelem odůvodnění svých rozhodnutí vysvětlovat, proč by zpřístupnění takových zápisů Rady guvernérů konkrétně a skutečně ohrozilo veřejný zájem, pokud jde o důvěrnost zasedání Rady guvernérů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (2004/258/ES) (Úř. věst. 2004, L 80, s. 42).

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2019 Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd a IRISL Europe GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 8. května 2019 ve věci T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada

(Věc C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd a IRISL Europe GmbH (zástupci: M. Taher, Solicitor, R. Blakeley, Barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu;
- rozhodl, že se Rada označením navrhovatelek dopustila dostatečně závažného porušení právního pravidla, jehož předmětem je přiznání práv jednotlivcům;
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o možném použití vyšetřovacích opatření obsažených v žalobě, a poté (následně) rozhodl o otázkách příčinné souvislosti a výši; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení, které navrhovatelky vynaložily v řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil pěti nesprávných právních posouzení, na základě kterých by měl být rozsudek zrušen:

1. nesprávné uplatnění závěru, že Rada nemá prostor pro uvážení;
2. nesprávné uplatnění odůvodnění zrušujícího rozsudku ve věci IRISL [2013] na kritérium dostatečně závažného porušení;
3. neexistence právního základu pro rozlišení „neexistence důkazu“/„nedostatečný důkaz“, které každopádně nebylo použitelné;
4. nesprávné právní posouzení při dovolávání se důkazů, které nebyly Soudnímu dvoru předloženy, a
5. nesprávné právní posouzení při uplatnění rozsudku HTTS jakožto zásady estoppel nebo res judicata.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Areios Pagos (Řecko) dne 4. července 2019 — AB v. Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(Věc C-511/19)

(2019/C 319/28)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Areios Pagos

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: AB

Odpůrce: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Předběžné otázky

- A) Představuje přijetí členským státem takové vnitrostátní právní úpravy, která se uplatní na stát, místní orgány a právnické osoby veřejného práva a obecně na všechny orgány širšího veřejného sektoru (soukromoprávní subjekty), jakožto zaměstnavatele, jako je čl. 34 odst. 1 písm. c), odst. 3 první pododstavec a odst. 4 zákona č. 4024/2011, na jejímž základě podléhají zaměstnanci výše uvedených orgánů zaměstnání na základě soukromoprávního pracovního poměru režimu postavení mimo službu po dobu nepřesahující dvacet čtyři (24) měsíců, a to na základě jediného hmotněprávního kritéria spočívajícího v blížícím se dosažení podmínek pro nárok na starobní důchod, což odpovídá třiceti pěti letům (35) příspěvků v období mezi 1. lednem 2012 a 31. prosincem 2013, a rovněž s ohledem na skutečnost, že podle příslušných právních předpisů v oblasti pojištění platných v rozhodné době bylo pro získání nároku na starobní důchod na základě pracovního poměru, s výjimkou případů, které nejsou v projednávané věci relevantní, vyžadováno (alespoň) 10 500 pracovních dnů (35 let) pojištění u IKA (agentura sociálního zabezpečení) nebo u jiné pojišťovny zaměstnanců a dovršení (alespoň) 58 let věku pracovníka, aniž by v závislosti na konkrétním případě bylo možné s jistotou vyloučit, že pojistné období (35 let) bylo dovršeno v jiném věku, nepřímou diskriminací na základě věku ve smyslu čl. 2 odst. 1 a odst. 2 písm. b) a čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78 (?)?
- B) V případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v písmenu A), může být přijetí režimu postavení mimo službu objektivně a rozumně odůvodněno ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) bodu i) a čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice bezprostřední potřebou zajistit organizační, provozní a rozpočtové výsledky, a zejména naléhavou potřebou snížit veřejné výdaje za účelem dosažení zvláštních kvantitativních cílů do konce roku 2011, které jsou uvedeny v důvodové zprávě k zákonu, jak je stanoveno ve střednědobém rozpočtovém rámci, s cílem dodržet závazky přijaté státem vůči svým partnerům-věřitelům za účelem vyrovnání se s palčivou a dlouhodobou hospodářskou a finanční krizí, kterou země zažila, a současně racionalizovat a omezit expanzi veřejného sektoru?
- C) V případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v písmenu B),
- 1) je přijetí takového opatření, jako je opatření uvedené v čl. 34 odst. 1 písm. c) zákona č. 4024/2011, které stanoví drastické snížení platů zaměstnanců, kteří podléhají režimu postavení mimo službu, o 60 % jejich základního platu pobíraného v době zařazení do tohoto režimu postavení mimo službu, aniž by byli tito zaměstnanci povinni pracovat pro dotyčný veřejný orgán, a které vede (*de facto*) ke ztrátě případného zvýšení platu a kariérního postupu za období od jejich zařazení do režimu postavení mimo službu až do jejich propuštění z důvodu odchodu do starobního důchodu, přiměřené a nezbytné pro dosažení výše uvedeného cíle ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) bodu i) a čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice, a to v situaci, ve které je kumulativně stanoveno následující:
    - a) těmto zaměstnancům je zachována možnost najít si jiné zaměstnání (v soukromém sektoru) nebo vykonávat samostatně výdělečnou činnost během zařazení do postavení mimo službu, aniž by ztratili nárok na vyplacení výše uvedené částky ze základního platu, vyjma případu, kdy mzdy nebo příjmy plynoucí z nového zaměstnání nebo činnosti přesahují výši platů vyplacených před zahájením režimu postavení mimo službu, přičemž v takovém případě bude výše uvedená částka základního platu snížena o tento přebytek — čl. 34 odst. 1 písm. f);

- b) veřejný orgán-zaměstnavatel, a v případě jeho zrušení OAED (agentura pro zaměstnávání pracovní síly), přebírá povinnost platit až do odchodu zaměstnance do důchodu dotyčné pojišťovně příspěvky na sociální zabezpečení, a to jak příspěvky zaměstnavatele, tak zaměstnance, které se týkají základního důchodu, na doplňkové důchodové pojištění a sociální a zdravotní pojištění, a to na základě platů, které tento zaměstnanec pobíral před zařazením do postavení mimo službu — čl. 34 odst. 1 písm. d);
- c) jsou stanoveny výjimky z režimu postavení mimo službu pro zranitelné sociální skupiny, které potřebují ochranu (manžel/manželka osoby, která byla postavena mimo službu, vyživovaný manžel, manželka nebo dítě se stupněm invalidity nejméně 67 %, kteří žijí společně se zaměstnancem, zaměstnanec se stupněm invalidity nejméně 67 %, početné rodiny, vyživovaný osamělý rodič, který žije společně se zaměstnancem) — čl. 34 odst. 1 písm. b);
- d) je přednostně nabídnuta možnost přesunu těchto zaměstnanců na jiná volná místa ve veřejných orgánech na základě objektivních a meritokratických kritérií prostřednictvím zařazení do pořadí ASEP — čl. 34 odst. 1 písm. a) — možnost, která je však fakticky omezená z důvodu drastického snížení nábory zaměstnanců ze strany různých veřejných orgánů kvůli potřebě snížit výdaje;
- e) je zajištěno přijetí opatření ke splácení půjček, které zaměstnanci zařazení do režimu postavení mimo službu obdrželi od státní depozitní pokladny, a k uzavření dohody mezi řeckým státem a Asociací řeckých bank s cílem usnadnit splácení půjček, které tito zaměstnanci obdrželi od ostatních bank, a to v poměru k jejich celkovému rodinnému příjmu a jejich majetkové situaci — čl. 34 odst. 10 a 11;
- f) nedávný zákon (čl. 1 odst. 15 zákona č. 4038/2012 — Úř. věst., řada A', č. 14) stanoví s nejvyšší prioritou přijetí nařízení o důchodech a platebním příkazu pro zaměstnance uvedené v písmenech b) a c), a to nejpozději do čtyř měsíců od jejich propuštění a od předložení příslušné dokumentace za účelem přiznání důchodu;
- g) výše uvedená ztráta kariérního postupu a zvýšení platu za období, kdy jsou zaměstnanci zaměstnaní na základě soukromoprávního pracovního poměru zařazení do režimu postavení mimo službu a až do doby jejich propuštění z důvodu odchodu do starobního důchodu ve většině případů, včetně projednávané věci, nenastane, jelikož pracovník v důsledku svého dlouhodobého setrvávání ve veřejném orgánu vyčerpal platovou stupnici nebo kariérní postup stanovený platnými právními předpisy pro jeho povýšení?
- 2) Je přijetí takového opatření, jako je opatření uvedené v čl. 34 odst. 1 písm. e) zákona č. 4024/2011, které podle čl. 8 odst. b) zákona č. 3198/1955 vede k celkové (nebo obdobné) ztrátě odstupného v případě propuštění nebo ukončení pracovního poměru zaměstnance z důvodu dosažení podmínek pro nárok na starobní důchod ve výši 40 % odstupného za propuštění, které je stanoveno pro zaměstnance s doplňkovým pojištěním (které, pokud jde o veřejné orgány, které jsou veřejně prospěšné nebo jsou dotovány státem, jako je odpůrce, jenž je právnickou osobou soukromého práva, nemůže překročit maximální částku 15 000,00 eur), prostřednictvím kompenzace tohoto odstupného sníženými platy pobíranými během postavení mimo službu, přiměřené a nezbytné pro dosažení výše uvedeného cíle ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) bodu i) a čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice, a to s přihlédnutím k tomu, že tento zaměstnanec by toto snížené odstupné v každém případě získal v souladu s výše uvedenými pracovními předpisy, a to jak v případě vlastní výpovědi, tak v případě propuštění ze strany orgánu, pro který pracoval?

(¹) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. srpna 2019 Deutsche Lufthansa AG proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 17. května 2019 ve věci T-764/15, Deutsche Lufthansa AG v. Evropská komise

(Věc C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Deutsche Lufthansa AG (zástupce: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Land Rheinland-Pfalz

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ze dne 17. května 2019 ve věci T-764/15;
- vyhověl návrhu podanému v prvním stupni a zrušil rozhodnutí Komise SA.32833 ze dne 1. října 2014⁽¹⁾, na němž je založen;
- podpůrně vrátil věc Tribunálu k novému rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatelka předkládá následující důvody kasačního opravného prostředku:

- Žalobkyně byla oprávněna k podání žaloby již podle rozsudku ve věci Montessori⁽²⁾. Je tomu tak proto, že poskytnutí úvěru ze sdružené hotovosti ve výši 45 milionů eur ve prospěch letiště Frankfurt-Hahn GmbH představuje režim podpor. Navíc finanční prostředky z tohoto úvěru plynuly prokazatelně společnosti Ryanair.
- Kdyby se použila tzv. judikatura Mory⁽³⁾, musela by se nutně uplatnit první alternativa. Komise nezohlednila podstatné skutkové okolnosti a dodatečná zvýhodnění. Z důvodu porušení procesních práv žalobkyně nelze mít za to, že Komise provedla řádné vyšetřovací řízení. Také v tomto případě byla žalobkyně osobně dotčena a tedy oprávněna k podání žaloby.
- Podpůrně je žaloba přípustná i v případě použití druhé alternativy tzv. judikatury Mory, podle níž by musela žalobkyně prokázat, že její postavení na trhu bylo podporami podstatně dotčeno. V takovém případě totiž dochází k obrácení důkazního břemene, přinejmenším však k jeho zmírnění ve prospěch žalobkyně, jelikož Komise svévolně utajila jí známé pro rozhodnutí relevantní skutečnosti. Pouze podpůrně lze konstatovat, že žalobkyně skutečně také prokázala takové podstatné dotčení. Jiné právní posouzení ze strany Tribunálu překračuje meze judikatury Soudního dvora a je založeno na právně chybném chápání relevantního trhu. V tomto ohledu Tribunál zkresluje a omezuje popis skutkových okolností ze strany žalobkyně, pozměňuje obsah napadeného usnesení a porušuje pravidla o důkazním břemenu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/788 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.32833 (11/C) (ex 11/NN), kterou poskytlo Německo v souvislosti s opatřeními v oblasti financování letiště Frankfurt-Hahn v období od roku 2009 do roku 2011 (Úř. věst. 2016, L 134, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl a další (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. září 2015, Mory SA a další v. Evropská komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 19. července 2019 — VDV eTicket Service v. Komise a INEA

(Věc T-516/19)

(2019/C 319/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: A. Bartosch, advokát)

Žalované: Evropská komise a Výkonná agentura pro inovace a síť (INEA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 272 SFEU konstatoval, že neuznání nákladů ve výši 407 443,04 eur sporným aktem je protiprávní,
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje proti rozhodnutí Výkonné agentury pro inovace a síť (INEA) ARES(2019)3151305 ze dne 13. května 2019 v rozsahu, v němž prohlašuje, že náklady ve výši 407 443,04 eur, vynaložené žalobkyní v souvislosti s rámcovým programem Horizont 2020 — projekt: 636126 — European Travellers Club, nemohou být proplaceny.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: zneužití práva z důvodu nutné vědomosti o nesprávném rozdělení nákladů
  - žalované se dopustily zneužití práva tím, že neuznaly některé náklady na subdodávky vynaložené žalobkyní, zatímco musely na základě určitých dokumentů zaznamenat, že náklady žalobkyně na subdodávky značně převyšovaly náklady uvedené v příloze 2 dotyčné grantové dohody.
2. Druhý žalobní důvod: porušení zásady ochrany legitimního očekávání
  - z těchto důvodů, jaké byly uvedeny v rámci prvního žalobního důvodu, žalované porušily rovněž zásadu ochrany legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 5. srpna 2019 — Global Steel Wire a další v. Komise**(Věc T-545/19)**

(2019/C 319/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Španělsko), Moreda-Rivière Trefilerías, SA (Gijón, Španělsko), Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Španělsko) (representantes: F. González Díaz, J. Blanco Carol a B. Martos Stevenson, abogados)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že tato žaloba je přípustná;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 24. května 2019 a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba, která vychází z žádosti o uznání platební neschopnosti podané v únoru 2000, v rámci řízení COMP/38.344 — Předpínací ocel, směřuje proti rozhodnutí Evropské komise, kterou byla zamítnuta žádost o odklad platby ze dne 20. prosince 2018.

Na podporu žaloby vznáší žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První důvod vychází z porušení práva obhajoby tím, že bylo přijato napadené rozhodnutí, aniž by žalobkyně měly možnost v tomto ohledu vyjádřit své stanovisko.
2. Druhý důvod vychází z nedostatku odůvodnění zamítnutí žádosti podané žalobkyněmi.
3. Třetí důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustila Komise při posouzení finanční situace žalobkyň a jejich platební schopnosti zaplatit pokutu.
4. Čtvrtý důvod vychází z porušení obecné zásady kolegiality, kterého se dopustila Komise přijetím napadeného rozhodnutí, které je proto stíženo vadou nepříslušnosti.
5. Pátý důvod vychází z porušení zásady proporcionality.

Žaloba podaná dne 9. srpna 2019 — Španělsko v. Komise**(Věc T-554/19)**

(2019/C 319/32)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. García-Valdecasas Dorrego, agente)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil otevřené výběrové řízení a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti otevřenému výběrovému řízení Administrátoři (AD 7) EPSO/AD/374/19, v následujících oborech: 1. Právo hospodářské soutěže, 2. Finanční právo, 3. Právo hospodářské a měnové unie, 4. Finanční pravidla vztahující se na rozpočet EU, 5. Ochrana euromincí proti padělání⁽¹⁾.

Na podporu žaloby vznáší žalobce čtyři žalobní důvody.

1. Porušení článků 1 a 2 nařízení 1/58⁽²⁾, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a článku 1d Služebního řádu, a to omezením režimu komunikace mezi EPSO a uchazečem, která je vedena výhradně v angličtině, francouzštině, němčině či italštině, a omezením jazyků, které lze použít pro vyplnění formuláře *talent screener*.
2. Porušení článků 1 a 6 nařízení č. 1/58, článku 22 Listiny, a čl. 1d odst. 1 a 6, a článku 27 a čl. 28 písm. f) Služebního řádu, a to nepřiměřeným omezením volby druhého jazyka pouze na čtyři jazyky (francouzština, angličtina, němčina a italština) a vyloučením ostatních úředních jazyků Evropské unie.
3. Volba angličtiny, francouzštiny, němčiny a italštiny představuje svévolnou volbu vedoucí k diskriminaci z důvodu jazyka, která je v rozporu s čl. 1d odst. 1 a 6, a článkem 27 a čl. 28 písm. f) Služebního řádu.
4. Skutečnost, že výběrové řízení výslovně neuvádí, že jazyk 1 musí být jazyk, v němž uchazeč dosáhl minimálně úrovně C1, vede ke dvojí diskriminaci, a to z důvodu národnosti a z důvodu „mluveného“ jazyka, čímž jsou porušeny čl. 1d odst. 1 a 6, a článek 27 a čl. 28 písm. f) Služebního řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2019, C 191 A, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385).

Žaloba podaná dne 13. srpna 2019 — Luz Saúde v. EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(Věc T-558/19)

(2019/C 319/33)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Luz Saúde, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupce: G. Moreira Rato, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Clínica La Luz, SL (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER — Přihláška č. 16 433 823

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. července 2019, ve věci R 2239/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS